

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 1T/48/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3616010105
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Smatana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2017:3616010105.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Radoslavom Smatanom, PhD. v trestnej veci obžalovanej C. Š. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.04.2017, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaná

C. Š., rod. A., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom
A. D. Č.. XX, nezamestnaná, rozvedená,

je vinná, že

hoci jej zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojho syna O. Š., nar. 12.10.2005 a rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1P/165/2014 - 65 zo dňa 26.01.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.02.2015 bola zaviazaná s účinnosťou od právoplatnosti rozhodnutia prispievať na výživu svojho syna O. Š., nar. 12.10.2005 sumou 70 € mesačne vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám otca O. Š., plneniu tejto povinnosti sa v A. D., G. K. a všade tam, kde sa zdržiavala úmyselne vyhýbala od 05.11.2015 do 29.02.2016, od 01.04.2016 do 30.09.2016 a od 19.12.2016 doposiaľ tým, že v období od 05.11.2015 do 29.02.2016 nemala vážny záujem o prácu, nakoľko nebola nikde zamestnaná a ani sa nezaevidovala ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny a ani nevykonávala žiadnu podnikateľskú činnosť, v období od 01.03.2016 do 31.03.2016 bola evidovaná na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, od 01.04.2016 do 30.09.2016 bola zamestnaná na základe pracovnej zmluvy a hoci z výkonu tohto zamestnania mala dostatočný príjem na plnenie vyživovacej povinnosti, vyživovaciu povinnosť zamestnávateľovi nenahlásila a ani si ju sama pravidelne neplnila, od 01.10.2016 do 18.12.2016 bola evidovaná na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, pričom bola vyradená z evidencie pre nespoluprácu, následne od 19.12.2016 až doposiaľ nemala vážny záujem o prácu nakoľko nebola nikde zamestnaná a ani sa nezaevidovala ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny a ani nevykonávala žiadnu podnikateľskú činnosť, pričom na výživnom uhradila otcovi svojho syna O. Š. v mesiaci apríl 2016 sumu 100 €, čím zostala za obdobie od 05.11.2015 do 29.02.2016, od 01.04.2016 do 30.09.2016 a od 19.12.2016 doposiaľ dlhovať na výživnom otcovi svojho syna O. Š. sumu vo výške 950 €, a čin spáchala, hoci bola trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/58/2015-83 zo dňa 27.10.2015, právoplatným dňa 13.11.2015 odsúdená za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbala plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného, a čin spáchala, hoci bola v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdená,

č í m s p á c h a l a

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 49 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovanú pre výkon tohto trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Partizánske podala dňa 14.07.2016 obžalobu na C. Š. pod č.k. Pv 154/16/3305-9 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené v obžalobe.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 26.04.2017 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovanej, svedka - oprávneného na plnenie O. Š., oboznámením ostatného spisového materiálu (zápisnica o trestnom oznámení z č.l. 1-2, rozsudok OS Partizánske sp. zn. 1P/165/2014-65 zo dňa 26.01.2015 z č.l. 47-49, poštový poukaz z č.l. 53, príjmové doklady z č.l. 58, potvrdenia od SP z č.l. 59-62, potvrdenia od ÚPSVaR PE z č.l. 63-75, potvrdenia od Dôvera z č.l. 77-78, lustrácia ORPZ PE z č.l. 79-82, potvrdenie OÚ PD z č.l. 83-84, správa ÚGKaK SR z č.l. 86, správa z centrálného depozitára CP z č.l. 88-93, potvrdenie Obec A. D. z č.l. 94-99, pracovná zmluva z č.l. 100-101, výpis z evidencie priestupkov z č.l. 112, lustrácia STA z č.l. 113, čestné prehlásenie z č.l. 141, potvrdenia ÚPSVaR PE z č.l. 154-158, správa Obec A.É. D. z č.l. 160, potvrdenie SP z č.l. 162, príkaz na zatknutie z č.l. 169, zápisnica z č.l. 175-179, správa ÚPSVaR PE z č.l. 185-186, príkaz na zatknutie z č.l. 191, správa SP z č.l. 194, zápisnica z č.l. 199-202, prílohová obálka z č.l. 203, zápisnica z č.l. 212-217, správa ÚPSVaR PE z č.l. 223-225, lustrácia SP z č.l. 226, odpis z registra trestov z č.l. 228) a oboznámením podstatnej časti spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2T/58/2015 a zistil nasledovný skutkový stav.

Obžalovaná na hlavnom pojednávaní urobila vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, že nepopiera spáchanie skutku obžalobou jej kladeného za vinu, pričom súd po predchádzajúcom vyjadrení prokurátora jej vyhlásenie neprijal s ohľadom na potrebu vykonania dokazovanie pre náležité zistenie skutkového stavu veci. Vo svojej výpovedi obžalovaná uviedla, že si je vedomá svojej vyživovacej povinnosti voči maloletému synovi, avšak momentálne je v takej finančnej situácii, že nie je schopná dlh na výživnom vyplatiť. Od 05.11.2015 do februára 2016 bola na neplatennej rodičovskej dovolenke, v marci 2016 bola evidovaná na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, od apríla 2016 do septembra 2016 bola zamestnaná na obecnom úrade u nich v dedine, kde mala príjem v sume 340 € v čistom i s daňovým bonusom, od októbra do decembra 2016 bola evidovaná na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, od 19.12.2016 je dobrovoľne nezamestnaná, kedy bola vyradená z evidencie uchádzačov o zamestnanie. Za toto obdobie zaplatila exmanželovi výživné vo výške 100 €, ktoré prebral v apríli 2016, inú sumu nezaplatila. Na otázku prokurátora, že sudcovi predložila dňa 29.03.2017 doklad o zaplatení sumy 1.100 € uviedla, že to bol omyl, ktorý ľutuje, bála sa, že pôjde sedieť, pričom to bol doklad o zaplatení 100 €, ktoré už zaplatila skoršie, kde dopísala jednotku. Na otázku prokurátora k príjmovým dokladom na č.l. 58 spisu obžalovaná uviedla, že to bol tiež omyl, ktorý vznikol nedorozumením, príjmové doklady vypisovala obžalovaná a zároveň ich aj podpísala v kolónke príjemcu. K majetkovým pomerom uviedla, že v rámci BSM majú rodinný dom, ktorý ešte nie je vysporiadaný, iný majetok nevlastní. Od 03.04.2017 sa zaúčta na autoumyvární s názvom "Z. X.", kde by mala mať príjem okolo 340 € mesačne. Tiež poberá dávku v hmotnej núdzi od 01.03.2017 i s príspevkom na bývanie vo výške 230 €.

Svedok - oprávnený na plnenie O. Š. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaná si vyživovaciu povinnosť voči synovi neplní, doposiaľ zaplatila len sumu 100 €. Vyživovaciu povinnosť si neplní už od rozvodu manželstva. Sumu 100 € zaplatila v apríli 2016. Obžalovaná o syna nejaví veľký záujem. Na otázku prokurátora, či boli svedkovi zaplatené prostriedky uvedené v príjmových dokladoch na č.l. 58,

ktoré mu boli dané k nahliadnutiu svedok uviedol, že tieto prostriedky mu neboli zaplatené ani ponúkané. Maloletý núdzou netrpí, je o neho riadne postarané. S výchovou a starostlivosťou o maloletého mu pomáhajú i jeho rodičia.

Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 1P/165/2014-65 zo dňa 26.01.2015, právoplatným dňa 03.02.2015 bola obžalovaná zaviazaná prispievať na výživu svojho syna maloletého O. Š. sumou 70 € mesačne s účinnosťou od právoplatnosti rozhodnutia, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám otca maloletého O. Š.U..

Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2T/58/2015 vyplýva, že obžalovaná bola trestným rozkazom č.k. 2T/58/2015-83 zo dňa 27.10.2015, ktorý jej bol doručený dňa 04.11.2015 a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.11.2015, uznaná vinnou z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona a bol jej uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 16 mesiacov.

Z trestného oznámenia O. Š. (oprávneného na plnenie) zo dňa 11.03.2016 vyplýva, že tento podal trestné oznámenie, nakoľko jeho bývalá manželka si riadne neplnila vyživovaciu povinnosť určenú jej súdom, pričom už bola v minulosti za trestný čin zanedbania povinnej výživy odsúdená, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.11.2015. Avšak ani počnúc mesiacom november 2015 až do času podania trestného oznámenia mu neposlala na maloletého O. žiadne peniaze a teda dlhuje mu za mesiace november 2015 až február 2016 sumu 280 €.

Z poštového poukazu (č.l. 53) prijatého na pošte v Partizánskom dňa 27.04.2016 vyplýva, že obžalovaná poslala adresátovi O. Š. sumu 100 €. Z čestného prehlásenia oprávneného na plnenie O. Š. (č.l. 141) zo dňa 27.09.2016 vyplýva, že od doby rozvodu s obžalovanou neprevzal žiadne peniaze na účel výživného, okrem sumy 100 €, ktorá mu bola zaslaná poštou.

Zo správ Sociálnej poisťovne (zo dňa 29.03.2016, 17.06.2016, 09.01.2017, 21.03.2017) vyplýva, že obžalovaná bola registrovaná v informačnom systéme Sociálnej poisťovne u zamestnávateľa F. A. D. od 01.04.2016 do 30.09.2016, taktiež bola registrovaná v informačnom systéme Sociálnej poisťovne u zamestnávateľa D. S. X., v.o.s. od 05.10.2016 do 21.12.2016 na dohodu o pracovnej činnosti. Obžalovaná poberala nemocenské dávky, a to od 12.04.2016 do 17.04.2016 v sume 44,60 € a od 17.08.2016 do 26.08.2016 v sume 73,20 €.

Zo správ ÚPSVaR Partizánske, odbor služieb zamestnanosti, odbor sociálnych vecí a rodiny (zo dňa 02.03.2016, 15.03.2016, 13.04.2016, 16.05.2016, 24.05.2016, 13.06.2016, 27.12.2016, 02.03.2017, 06.04.2017) vyplýva, že obžalovaná bola evidovaná na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie od 01.03.2016 do 31.03.2016, kedy bola vyradená z dôvodu nástupu do zamestnania u zamestnávateľa F. A. D. (pred zaradením do evidencie uchádzačov o zamestnanie vykonávala starostlivosť o dieťa), taktiež bola vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 01.10.2016 do 18.12.2016, kedy bola vyradená pre nedostavenie sa na úrad. Menovaná poberala na tunajšom úrade nasledovné príspevky: prídavok na dieťa v trvaní od máj 2016 doposiaľ (vo výške 23,52 € mesačne), osobitný príspevok v trvaní od apríla 2016 do septembra 2016 (vo výške 126,14 € mesačne), dávku v hmotnej núdzi v trvaní od augusta 2015 do apríla 2016 (za mesiace august až december 2015 vo výške 117,20 €, za mesiace január, marec a apríl 2016 vo výške 117,20 € a za mesiac február 2016 vo výške 151,90 €) a od marca 2017 doposiaľ (vo výške 223,60 € mesačne).

Zo správy F. A. D. zo dňa 09.01.2017 (č.l. 160) vyplýva, že obžalovaná pracovala na tunajšom obecnom úrade od 01.04.2016 do 30.09.2016 na projekt z ÚPSVaR Partizánske "Šanca na zamestnanie", pričom jej čistý príjem v tomto období bol vo výške 1.867,55 €, obžalovaná žiadnu vyživovaciu povinnosť na personálnom oddelení nenahlásila.

Zo správy Okresného úradu Prievidza, odboru živnostenského podnikania zo dňa 14.06.2016 (č.l. 83) vyplýva, že v živnostenskom registri nie je vykonaný zápis na obžalovanú.

Zo správy Okresného riaditeľstva PZ, Okresného dopravného inšpektorátu Partizánske vyplýva, že obžalovaná nie je vlastníčkou žiadneho motorového vozidla.

Zo správy Centrálného depozitára cenných papierov SR vyplýva, že obžalovaná nemá a nemala zriadený účet majiteľa cenných papierov a tiež nebola a nie je registrovaná ako akcionár listinných akcií na meno.

Z odpisu z registra trestov obžalovanej súd zistil, že táto bola doposiaľ 1 krát súdne trestaná pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 16 mesiacov do 13.03.2017. Zo správy z ústrednej evidencie priestupkov vyplýva, že obžalovaná doposiaľ bola 2 krát postihnutá za priestupok na úseku dopravy za porušenie pravidiel cestnej premávky. Obžalovaná je rozvedená, má 3 maloleté deti.

Na základe vykonaného dokazovania postupom v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku posudzujúc každý vykonaný dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti, dospel súd k záveru, že obžalovaná spáchala skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Obžalovaná na hlavnom pojednávaní urobila vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku obžalobou jej kladeného za vinu a i pri svojom výsluchu potvrdila, že si bola vedomá svojej vyživovacej povinnosti voči maloletému synovi, tiež potvrdila, že doposiaľ na výživu svojho syna prispela oprávnenému na plnenie sumou 100 €, a to v apríli 2016. Pripustila, že jej konanie bolo nezodpovedné, avšak až do vyhlásenia rozhodnutia súdu prvej inštancie dlžnú sumu výživného nezaplatila. Vina obžalovanej je preukázaná aj výpoveďou svedka - oprávneného na plnenie O. Š.U., ktorý rovnako potvrdil, že obžalovaná mu doposiaľ zaplatila len sumu 100 €, čo potvrdil i čestným vyhlásením, ktoré súdu písomne predložil. Z výpovede svedka tiež vyplynulo, že počas tohto obdobia maloletý syn núdzou netrpel. Vina obžalovanej je preukázaná tiež z ďalších zabezpečených dôkazov, a to písomných správ a potvrdení zo Sociálnej poisťovne, od ÚPSVaR Partizánske, písomného potvrdenia od F. A. D., správy Centrálného depozitára cenných papierov SR, Okresného riaditeľstva PZ, Okresného dopravného inšpektorátu Partizánske, Okresného úradu Prievidza, odboru živnostenského podnikania. Rozhodnutím tunajšieho súdu č.k. 1P/165/2014-65 zo dňa 26.01.2015, právoplatným dňa 03.02.2015 bola obžalovanej určená vyživovacia povinnosť na maloletého syna vo výške 70 € mesačne, ktorú má plniť k rukám otca maloletého. Trestným rozkazom tunajšieho súdu č.k. 2T/58/2015-83 zo dňa 27.10.2015, doručeného obžalovanej dňa 04.11.2015, právoplatným dňa 13.11.2015, bola obžalovaná uznaná vinnou z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona. Na základe vyššie uvedených skutočností potom súd ustálil zavinené obdobie od 05.11.2015 do 29.02.2016, od 01.04.2016 do 30.09.2016 a od 19.12.2016 do vyhlásenia rozhodnutia tak, ako je to popísané vo výrokovej časti rozhodnutia (s výnimkou mesiaca apríl 2016, kedy obžalovaná uhradila sumu 100 €), ktoré korešponduje aj s výsledkami vykonaného dokazovania. Za toto popísané obdobie ostala dlhovať na výživnom pre maloletého oprávnenému na plnenie O. Š. sumu vo výške 950 €. Konanie obžalovanej naplnilo znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona, nakoľko obžalovaná sa predmetného skutku dopustila, hoci bola trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 2T/58/2015-83 zo dňa 27.10.2015, právoplatným dňa 13.11.2015 odsúdená za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona. Z hľadiska zavinenia ide o úmyselný trestný čin, nakoľko z vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že obžalovaná sa úmyselne vyhýbala plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať svojho maloletého syna.

Pri rozhodovaní o treste u obžalovanej súd vychádzal zo zásad pre ukládanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona zohľadňujúc spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a osobu páchatel'a, jeho pomery ako aj možnosti jeho nápravy. Súd prihliadol tiež na to, že trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Pri ukladaní trestu súd aplikoval ustanovenie § 34 Trestného zákona ako aj § 38 Trestného zákona pričom u obžalovanej nezistil žiadnu poľahčujúcu, či priťažujúcu okolnosť. Postupujúc v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona pri nezistení žiadnej poľahčujúcej či priťažujúcej okolnosti a pri zistení skutočnosti, že obžalovaná spáchala skutok v čase plynutia skúšobnej doby za inú jej trestnú činnosť, súd obžalovanej uložil nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 49 ods. 2 Trestného zákona vo výmere 12 mesiacov, keď v danom prípade mal za to, že takýto trest je postačujúci na nápravu páchatel'a a jej prevýchovu a zároveň mal zato, že niektorý z alternatívnych trestov k trestu odňatia slobody by svoj účel nesplnil, keďže obžalovaná sa predmetnej trestnej činnosti dopustil v čase, kedy jej plynula skúšobná doba podmieneného odsúdenia za inú jej trestnú činnosť rovnakého charakteru, pričom ani

toto ju neodradilo od opätovného spáchania trestného činu tej istej povahy. Za danej situácie možno jednoznačne konštatovať, že iný, ako nepodmienečný trest odňatia slobody by svoj účel nesplnil. Pre výkon trestu súd obžalovanú zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaná nebola v predchádzajúcich desiatich rokoch pred spáchaním predmetného trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý jej bol uložený za úmyselný trestný čin.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku).